

Vélemény

DÉNES
FERENC

SPORTKÖZGAZDÁSZ

ÚJJÁSZERVEZNI A FOCIKULTÚRÁT

Szörnyűséges számok jelentek meg a minap a magyar élvonalbeli futballvállalatok gazdasági teljesítményéről. 14 csapatnak összességében 7 milliárdos árbevétel mellett több mint négy milliárd forint vesztesége volt. Van, aki az MTK-t nevezi igazi bajnoknak, hiszen a 300 millió forintos árbevétel mellett csaknem 90 millió nyereséget sikerült termelnie úgy, hogy a csapat közben negyedik lett a futballbajnokságban, míg a tényleges bajnok és kupagyőztes Győri ETO FC több mint félmilliárd, a második Videoton FC majdnem 900 millió veszteséget hozott össze.

A közvélemény értetlenkedik: miért nem képesek a futballban „normálisan” gazdálkodni? De a közvélemény, gyakran ugyanazon része, augusztusban ugyanígy morog majd rosszalóan, ha kupacsapataink, „jó szokásukhoz” híven – ne legyen így –, nem élik túl a selejtezőket.

De miből lenne eredmény? Van ember ebben az országban, aki még komolyan gondolja, hogy amatőr csapatokkal a Bayern München, a Barcelona vagy akár csak a Sahtar Doneck, a BATE Boriszov és a többi hasonló kaliberű csapat rendszeresen verhető? A szórakoztatóipari futballhoz pénz kell, már pedig az egymillió euró körüli árbevételek nagyjából amatőrre minősítik a csapatokat Európában. Költségvetését tekintve a Győri ETO valószínűleg közelebb van a megye kettes Körösladány MSK-hoz, mint a Real Madridhoz. Hogy a 300 millió forint árbevételű MTK működése lenne a követendő magyar klubmodell? A futballistaképzésben igen, a futballszórakoztatásban semmiképpen sem.

Klubmodell

„Hogy a 300 millió forint árbevételű MTK működése lenne a követendő magyar klubmodell? A futballistaképzésben igen, a futballszórakoztatásban semmiképpen.”

és amelyek közül néhányan a korábbi évtizedekhez képest már komolyabban költenek a futballban.

Tényleg nem szépek a gazdálkodási számok, nincs is mit mentegetni azokon, mert a futballveszteségek nem ebből a fejlesztési politikából adódnak. De nagyságrendjük igen. Most már komoly pénzt kell a szolgáltatásfejlesztésre költeni, mert egy kultúrát kell újjászervezni. Ez szükségszerűen jár további veszteségekkel, nincs ez másképp a Manchester Citynél vagy a Paris Saint-Germainnél sem, hogy csak a két divatcsapatot említsük.

Ha ebbe az építkezésbe Tarsoly Csaba, Garancsi István, Szabó György (George F. Hemingway), Várszegi Gábor, Szima Gábor és a többiek tudásukat, hitelességüket és saját pénzüket teszik bele, köszönet jár érte. De a fejlesztésekért hosszú távon a közönségnek, a reklámozóknak és a kereskedelmi televízióknak kell jótállniuk, még ha a fogyasztók később is követik le és hajlandók megfizetni a sportfejlesztés költségeit. Ha a futballpiac jelentős bevételnövekedéssel igazolja vissza a mostani extrakiadásokat, akkor a veszteségek leírhatók lesznek. Ha nem a piaci szereplők, hanem végül megint az adófizetők fizetnek közvetlenül vagy a háttéralkuk megdrágította számlákon keresztül, akkor az tényleg veszteség lesz. Azt ne csináljuk.

Ma erőteljes futballfejlesztés zajlik Magyarországon. A központi kormányzat – ha tényleg elkészül, akkor – elvileg igazolhatóan vesz részt a stadionépítkezésben; ha nem is hatékony módszerekkel, de talán a többség számára elfogadhatóan közösségi forrásokkal támogatja a fiatalok sportolását, benne a futballisták képzését. A Magyar Labdarúgó Szövetség pályát és modern futballbürokráciát épít, és vannak emberek, vállalatok, akik